

रुद्रदत्तवद्भवति । तस्य पुत्र्यं भीतरत्तवर्गं उपर्यधः
स्थूलसूक्ष्मदृष्टं दीर्घदन्तं दशदीर्घकेशरमध्यं
इत्यस्य दृष्टव्यं युक्तं जायते । तत्फलं शिम्बीसदृशं
पुत्र्यं सर्वकाले सुलभं वर्षाकाले प्रचुरं भवति ।
तदुत्पत्तिस्तस्य मूलतो बीजाच्च भवति इति
लोकप्रसिद्धम् ॥

कृष्णचूड़िका, स्त्री, (कृष्णा चूडा अयं यस्याः । ततः
कम् ततश्चाप्युत्त इत्यञ्च ।) गुञ्जा । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (कुञ्जफल इति भाषा ॥)

कृष्णचूर्णं, स्त्री, (कृष्णस्य लोहस्य चूर्णम् । दग्धाक्तो-
द्वाग्निः खतकीटमिदं ।) लौहमलम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णजटा, स्त्री, (कृष्णा कृष्णवर्णा जटा यस्याः ।)
जटामांसी । इति रत्नमाला ॥

कृष्णजीरकः, पुं, (कृष्णः कृष्णवर्णो जीरकः ।) कृष्ण-
वर्णस्थूलजीरकः । केलेजीरा इति भाषा । तत्-
पर्यायः । समवी २ कारवी ३ पृथ्वी ४ पृथुः
५ काला ६ उपकुक्षिका ७ । इत्यमरः ॥ सुशवी
८ कुक्षिका ९ । इति तट्टीकायां नयनानन्दः ॥
उपकुक्षिः १० । इति रत्नमाला ॥ कृष्णा ११
जरणा १२ शाली १३ वज्रगन्धा १४ । पृथुका
१५ पृथिवी १६ भेषजम् १७ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ अपि च ।

“कृष्णजीरः सुगन्धश्च तथैवोद्गारशोधनः ।
कालाजानी तु समवी कालिका चोपकालिका ॥
पृथ्वीका कारवी पृथ्वी पृथुः कृष्णोपकुक्षिका ।
उपकुक्षी च कुक्षी च रुहज्जीरक इत्यपि ॥
जीरकमित्यं कृष्णं कटूणां दीपनं कषु ।
संग्राहि पित्तलं मेध्यं गर्भाशयविशुद्धिजत् ॥
ज्वरघ्नं पाचनं बल्यं रुच्यं रुच्यं कफापहम् ।
चक्षुष्यं पवनाघ्नान्गुल्मघ्नं हृत्तिसारहृत् ॥
इति भावप्रकाशः ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । कफघ्नो ज्वरघ्नश्च शूलघ्नः । रुचि-
चक्षुहितकारित्वम् । ग्राहित्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥ स तु स्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विधा ॥

कृष्णतण्डुला, स्त्री, (कृष्णः तण्डुलो बीजं यस्याः ।) कर्ण-
स्फोटानता । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णताम्रं, स्त्री, (कृष्णं ताम्रम् । “वर्णो वर्णेन” ॥ २ । १ ।
६६ । इति कर्मधारयः ।) गोशीर्षचन्दनम् । इति
शब्दमाला ॥

कृष्णतारः, पुं, (कृष्णा तारा यस्य ।) हरिणः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णचिह्ना, स्त्री, (कृष्णा चिह्ना ।) कृष्णवर्णा
चिह्नः । काल तेजङ्गी इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
श्यामा २ पालिन्दी ३ कालमेधिका ४ काला ५
मसूरविदना ६ अर्द्धचन्द्रा ७ सुषेधिका ८ । इति
जटाधरः ॥ (अस्या गुणा यथा,
कषायत्वम् । मधुरत्वम् । रुक्षत्वम् । विपाके कटु-
कत्वम् । कफपित्तप्रशमकारित्वम् । रुक्षात्वात् वात-
कोपनत्वञ्च । इति चरके कल्पस्थाने ७ अध्याये ॥)

कृष्णदन्ता, स्त्री, (कृष्णः कृष्णवर्णो दन्तः शिखरदेशो
यस्याः ।) काष्मरीरुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(कृष्णदन्तविशिष्टे, जि । दन्तस्तु मन्थपानादिना
कृष्णत्वं प्राप्नोति ॥)

कृष्णदेहः, पुं, (कृष्णः कृष्णवर्णो देहो यस्य ।) अमरः ।
इति सारस्वतः ॥ कृष्णवर्णशरीरे, जि ॥

कृष्णद्वैपायनः, पुं, (द्वीपे भव इत्यञ्च । यदा द्वीपः
अयनं उत्पत्तिस्थानं यस्य । प्रचायण । कृष्ण-
आसौ द्वैपायनश्चेति ।) वेदव्यासः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (यथा, महाभारते १ । १०५ । १३ ।
“तत्तस्मिन् प्रतिज्ञाते भीष्मस्य कुहनन्दनम् ।
कृष्णद्वैपायनं कालीं चिन्तयामास वै मुनिम्” ॥
अस्य यमुनाद्वीपोत्पत्तिकथा यथा तत्रैव १ ।
१०५ । ७—१४ ।

“धर्मयुक्तस्य धर्मार्थं पितुरासीत्तरो मम ।
सा कदाचिदहं तत्र गता प्रथमयौवने ॥
अथ धर्मविदां श्रेष्ठः परमर्षिः पराशरः ।
आजगाम तर्ही धीमांस्तरिख्यन् यमुनां नदीम् ॥
स तार्क्यमाणो यमुनां मासुपेत्याब्रवीत्तदा ।
सात्त्विकपूर्वं मुनिश्रेष्ठः कामार्तो मधुरं वचः ॥
तमहं श्रापभीता च पितुर्भीता च भारत ।
वरैरसुलभैस्तान् न प्रत्याख्यातुमुत्सहे ॥
अभिभूय स मां नानां तेजसा वशमानयत् ।
तमसा लोकमावृत्य नौगतामेव भारत ॥
मत्स्यगन्धो महानासीत् पुरा मम जुगुप्सितः ।
तमपास्य शुभं गन्धमिमं प्रादात् स मे मुनिः ॥
ततो मामाह स मुनिर्गर्भमुत्सृज्य मामकम् ।
द्वीपेऽस्या एव सरितः कन्यैव त्वं भविष्यसि ॥
पाराशर्यो महायोगी स बभूव महावृषिः ।
कन्यापुत्रो मम पुरा द्वैपायन इति श्रुतः” ॥
अन्यत् विवरणादिकमस्य व्यासशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

कृष्णधत्तूरकः, पुं, (कृष्णवर्णो धत्तूरकः ।) कृष्णवर्ण-
धत्तूरः । कालधुतुरा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
सिद्धः २ कनकः ३ सचिवः ४ शिवः ५ कृष्ण-
पुष्पः ६ विभारतिः ७ क्रूरधूर्तः ८ । अस्य गुणाः ।
कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कान्तिकारित्वम् । व्रणा-
त्तिलग्दोषक्षुण्णकृद्दित्ज्वरभ्रमनाशित्वञ्च । “सि-
तनीलकृष्णलोहितपीतप्रसवाश्च सन्ति धत्तूराः ।
सामान्यगुणोपेतास्तेषु गुणाणांस्तु कृष्णकुसुमः
स्यात्” ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णपर्णी, स्त्री, (कृष्णवर्णानि पर्णानि यस्याः ।)
कालतुलसी । इति रत्नमाला ॥

कृष्णपद्मः, पुं, (कृष्णस्तमसावृतपद्मस्तथात्मकः
पद्मः ।) अक्षितपद्मः । स तु प्रतिपदाद्यमावास्या-
न्तानि पञ्चदश दिनानि । यथा, तिथ्यादिवत्त्वम् ॥
“तत्र पक्षावभौ मासे शुक्लकृष्णौ क्रमेण हि ।
चन्द्रलङ्घिकरः शुक्लः कृष्णश्चन्द्रक्षयात्मकः ॥
पक्षावद्यास्तु तिथयः क्रमात् पञ्चदश स्मृताः ।
दर्शान्ताः कृष्णपक्षे ताः पूर्णिमान्ताश्च शुक्लके” ॥

कृष्णपाकः, पुं, (पक्षेऽसौ । पक्ष + पञ् ।) पाकः
फलम् । कृष्णः कृष्णवर्णः पाकः फलं यस्य ।)
करमर्दः । इति शब्दरत्नावली ॥

कृष्णपाकफलः, पुं, (कृष्णपाकरूपं फलं यस्य ।) कर-
मर्दकः । इत्यमरः ॥ २ । ४ । ६७ ॥

कृष्णपिङ्गला, स्त्री, (“वर्णो वर्णेन” ॥ २ । १ । ६६ ।
इति कर्मधारयः ।) दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(कृष्णपिङ्गलवर्णयुक्ते, जि ।

“कृतं सत्यं परं वक्ष्ये पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।
उर्ध्वलिङ्गं विरूपाक्षं विश्वरूपं नमो नमः” ॥)

कृष्णपिण्डोत्तकः, पुं, (कृष्णः पिण्डोत्तकः । नित्यकर्म-
धारयः ।) रुद्रविशेषः । तत्पर्यायः । वराहः २
कृष्णपिण्डोरः ३ । इति रत्नमाला ॥

कृष्णपिण्डोरः, पुं, (कृष्णः पिण्डोरः ।) कृष्णपिण्डो-
त्तकः । इति रत्नमाला ॥

कृष्णपिपीली, स्त्री, (कृष्णा पिपीली ।) कृष्णवर्णपिपी-
लीका । कालपिपीड़ा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
स्थूला २ रुद्ररुहा ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णपुष्पः, पुं, (कृष्णं पुष्पं यस्य ।) कृष्णधत्तूरकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (कृष्णधत्तूरशब्देऽस्य पर्याया
ज्ञेयाः ॥)

कृष्णपुष्पी, स्त्री, (कृष्णपुष्प + जातित्वात् ङीष् ।)
प्रियङ्गुवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

कृष्णफलः, पुं, (कृष्णं उर्यं कुत्सितं वा फलं यस्य ।)
करमर्दकः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कृष्णफलपाकः, पुं, (कृष्णं फलरूपेण पाको यस्य ।)
करमर्दकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कृष्णफला, स्त्री, (कृष्णं फलं यस्याः ।) सोमराजो ।
इत्यमरः ॥ २ । ४ । ६६ ॥ (कोलशिखि । आलुक्षी
इति भाषा ।) कोट नाम इति भाषा । अस्याः
पर्याया यथा ॥

“रुद्रकृष्णफला जम्बू दीर्घपत्रा च मध्यमा” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ कोलशिखिः ॥ सुवरा
श्रेष्ठि इति भाषा ॥ अस्याः पर्याया ।
यथा,—

“कोलशिखिः कृष्णफला तथा पर्यङ्कपट्टिका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
कृष्णभूमः, पुं, (कृष्णा कृष्णवर्णा भूमिर्भूमितिका यत्र
देशे ।) समाले अच् ।) कृष्णवर्णभूमितिकायुक्तो
देशः । इति हेमचन्द्रः ॥

कृष्णभूमिजा, स्त्री, (कृष्णाय भूमेर्जायते इति । जन +
ङ । ततश्चाप्यु ।) गोमूत्रिकाद्वयम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कृष्णभेदा, स्त्री, (कृष्णवर्णेन भेदश्चेदोऽस्याः ।) क-
टुका । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अस्याः पर्याया यथा ॥

“कट्टी तु कटुका तिला कृष्णभेदा कटुम्भरा ।

अशोका मत्स्यशकला चक्राङ्गी शकुनादनी ।
मत्स्यपित्ता काण्डरुहा रोहिणी कटुरोहिणी” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

कृष्णभेदी, स्त्री, (कृष्णेन वर्णेन भेदोऽस्याः ।) गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) कटुकी । इत्यमरः ॥ २ । ४ । ६६ ॥
(कटुकीशब्देऽस्या गुणपर्याया बोद्धव्याः ।)

कृष्णमुद्गः, पुं, (कृष्णः कृष्णवर्णः निहयो वा मुद्गः वन-
जातत्वात् ।) मुद्गविशेषः । कालमुग् इति भाषा ।
तत्पर्यायः । वासन्तः २ माधवः ३ सुराद्रजः ४ ।
अस्य गुणाः । विदोषदाहनाशित्वम् । मधुर-
त्वम् । लघुत्वम् । दीपनत्वम् । पथ्यत्वम् । वन-